

Nr 223

Av fru Olsson m. fl., angående arvodena till förmyndare och överförmyndare.

(Lika lydande med motion nr 274 i Andra kammaren)

Förmyndarinstitutionen och dess funktion regleras av bestämmelser i föräldrabalkens 11—19 kap. Frågan om arvode till förmyndare behandlas i föräldrabalkens 15 kap. 19 §, enligt vilken arvode till förmyndare icke får överstiga med mindre än att rätten annorlunda förordnar 5 % av den omyndiges behållna inkomst. Om arvode till överförmyndare stadgas i motsvarande mån i föräldrabalkens 19 kap. 12 §. Arvode till överförmyndare utgår med 1 %, om omyndigs behållna inkomst ej överstiger 200 kr. per år, i övrigt 2 % av den behållna inkomsten. Arvodet är dock maximerat till 1 000 kr. per år. Om räkning eller årsuppgift icke avges och den behållna inkomsten sålunda icke fastställs, äger rätten, om särskilda skäl anses föreligga, tillerkänna överförmyndaren skäligt arvode, som då skall gäldas av den omyndiges medel.

Erfarenheterna har gång efter annan visat att föräldrabalkens bestämmelser rörande arvode till förmyndare icke längre kan sägas vara helt ändamålsenliga. Bestämmelsen att arvode till förmyndare skall vara skäligt och högst uppgå till 5 % av den behållna inkomsten ger uppenbarligen ibland utrymme för rätt vida tolkningar av vad som kan anses i realiteten skäligt. Maximibelopp beroende av den förvaltade förmögenhetens storlek borde här klarare fixeras. Beträffande arvodet till överförmyndaren torde det i vissa fall ifrågasättas, om arvodet skall utgå från den omyndiges behållna inkomst. Det kan från vissa synpunkter vara motiverat att arvodet till överförmyndaren erlades av det allmänna.

Avvägningen av förmyndararvodena liksom samhällets legitima behov av kontroll över hela förmyndarinstitutionen motiverar att denna fråga snart blir föremål för en närmare utredning.

Med stöd av det ovan anförda hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning och förslag beträffande de grunder efter vilka arvoden skall utgå till förmyndare och överförmyndare och andra därmed sammanhängande frågor i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1965

Elvy Olsson

Ferdinand Nilsson

T. V. Mattsson

i Kungsängen